

Ήταν μια φορά μια κυβέρνηση, μια ιδεολογία, κάμποσες φωτιές και ένα μάτσο φασίστες.

Οι τεράστιες πυρκαγιές του φετινού καλοκαιριού αποτελούν άλλη μια μαύρη κηλίδα που αφήνει πίσω της η κυβέρνηση. Καθησυχασμένη από το εκλογικό αποτέλεσμα του Ιούνη πήγε διακοπές με αποτέλεσμα το επικοινωνιακό της οπλοστάσιο να είναι νωχελικό. Τα επικοινωνιακά της τεχνάσματα αποτελούσαν το μεγαλύτερο όπλο της για να αντιμετωπίσει τις επανειλημμένες κρίσεις που δημιουργούσαν οι πολιτικές της. Με εξασφαλισμένη πρόσφατα την επόμενη τετραετία της και την αλαζονική πεποίθηση ότι δεν υπάρχει πολιτικός αντίπαλος η κυβέρνηση απλώς απείχε, αφήνοντας τα κυρίαρχα μέσα να χρησιμοποιήσουν δοκιμασμένες τεχνικές προκειμένου να εξιδανικεύσει την κυβέρνηση. Εκτός των γνωστών όμως στρατηγικών, αυτή τη φορά διαδραμάτισε καταλυτικό ρόλο και το προϊόν μιας μακράς εθνικιστικής και προπαγανδιστικής επένδυσης, οι φασίστες.

Το αποτελεσματικό κράτος, τα χορτάρια των ιδιωτών και η κλιματική κρίση.

Ενώ η Ρόδος καιγόταν για πέμπτη μέρα, ο κρατικός μηχανισμός κατόρθωσε να πραγματοποιήσει τη μεγαλύτερη στα χρονικά της χώρας προληπτική μεταφορά κατοίκων και τουριστών (19.000). Το γεγονός αυτό μεταφράστηκε από τα κυρίαρχα μέσα ως μια τεράστια επιτυχία της κυβέρνησης για την αποτελεσματική λειτουργία του επιτελικού κράτους. Όπως και στη σύγκρουση των τραίνων στα Τέμπη όπου η κυβέρνηση έπρεπε να κριθεί για την αποτελεσματικότητα του κρατικού μηχανισμού μετά το «δυστύχημα», έτσι και τώρα έπρεπε να δοξαστεί για την ανεπανάληπτη διάσωση των κατοίκων του νησιού. Το αφήγημα αυτό, έχει χτιστεί γύρω από τη θανατηφόρα πυρκαγιά στο Μάτι με τους 102 νεκρούς, την οποία κυβέρνηση και κυρίαρχα ΜΜΕ έχουν εργαλειοποιήσει με απίστευτη χυδαιότητα, καθώς την επικαλούνται επανειλημμένα ως άλλοθι στις κριτικές που δέχεται η κυβέρνηση. Όταν η συζήτηση αφορά την πρόληψη, αυτή επικεντρώνεται στους ανεύθυνους ιδιώτες και στους δήμους, οι οποίοι δε κόβουν τα χορτάρια, και αφήνει σε δεύτερη ή τρίτη μοίρα τις τεράστιες ελλείψεις σε μόνιμο προσωπικό στα πυροσβεστικά σώματα καθώς και τα ελάχιστα και απαρχαιωμένα εναέρια μέσα πυρόσβεσης. Ενώ, όταν η συζήτηση περιστρέφεται γύρω από τις αιτίες των πυρκαγιών γίνεται αντιληπτή αραιά και που κάποια επίκληση στην κλιματική κρίση, η οποία όμως δε δύναται να αναπτυχθεί περαιτέρω ή να υπάρξει πλήρης ενημέρωση γύρω από τους παράγοντες που έχουν οδηγήσει σε αυτό το φαινόμενο. Οι ιδιοκτήτες των κυρίαρχων ΜΜΕ τυγχάνει

συνήθως να είναι και ιδιοκτήτες πετρελαϊκών εταιρειών ή και να επωφελούνται άμεσα από αυτές δια της μεταφοράς των ορυκτών καυσίμων. Έτσι, αφού οι πυρκαγιές είναι ένα διαχρονικό φαινόμενο και το ζήτημα **δεν είναι πολιτικό**, όπως έλεγε παρουσιαστής του Ant1 σε αγανακτισμένο πυρόπληκτο κάτοικο της Πάρνηθας, τα ζητήματα που βαρύνουν με ευθύνες την κυβέρνηση είναι η διάσωση των ανθρώπινων ζωών, η αποζημίωση των πυρόπληκτων και το σημαντικότερο η αντιμετώπιση του «υβριδικού πολέμου».

Οι τουρκικές προκλήσεις, ο Μπελέρης και ο Τότα.

Δεν υπάρχει μέρα στην ελληνική τηλεόραση, στην οποία να μη προβάλλεται έστω και μια είδηση τουρκικής προκλητικότητας. Τα ρεπορτάζ αφορούν την ασταθή πολιτική και οικονομική κατάσταση της γειτονικής χώρας, τον επικίνδυνο Ερντογάν, τις εμπρηστικές δηλώσεις αξιωματούχων της τουρκικής κυβέρνησης, την παραβίαση των συνόρων και πλαισιώνονται με σχολιασμούς πολιτικών προσώπων και ειδήμονων των ελληνοτουρκικών σχέσεων οι οποίοι σπεύδουν να μας ενημερώσουν ότι εξαιτίας της κατάστασης της χώρας, το πολιτικό σύστημα θέλει να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από τα καθημερινά της προβλήματα πουλώντας της εθνικισμό. Η ειρωνεία της υπόθεσης είναι ότι γίνεται ακριβώς το ίδιο και στην ελληνική πραγματικότητα. Πουλώντας εθνικισμό και τουρκοφοβία οι ελληνικές κυβερνήσεις κατορθώνουν να αποπροσανατολίσουν την ελληνική κοινωνία από τα καθημερινά της προβλήματα ενώ παράλληλα γίνεται και το καλό παιδί της Ε.Ε και του NATO υπογράφοντας συμβόλαια εκατομμυρίων για αμυντικούς εξοπλισμούς. Τελευταία, προέκυψε και η υπόθεση Μπελέρη, ο οποίος φυλακίστηκε από τις αλβανικές αρχές με την κατηγορία της εξαγοράς ψήφων μόλις εκλέχτηκε δήμαρχος Χειμάρρας. Τα κυρίαρχα ΜΜΕ και η κυβέρνηση έξαλλη με αυτό το γεγονός κατηγορεί την αλβανική κυβέρνηση για πόλεμο εναντίον της ελληνικής μειονότητας και του εκλεγμένου Έλληνα της μειονότητας. Το γεγονός πως ο Μπελέρης συνελήφθη για εξαγορά ψήφων αποτελεί μια αστεία κατηγορία για τα αλβανικά δεδομένα, καθώς για την γειτονική χώρα η δοσοληψία αυτή είναι μια ακόμα Τετάρτη. Το ζήτημα όμως δεν είναι οι λόγοι σύλληψης του Μπελέρη αλλά η μανία του ελληνικού κατεστημένου να υπερασπιστεί με νύχια και με δόντια έναν άνθρωπο, ο οποίος, **όπως μαθαίνουμε**, ήταν μέλος της παραστρατιωτικής οργάνωσης ΜΑΒΗ και συνελήφθη το 1995 στο αυτοκίνητό του λίγα χιλιόμετρα έξω από τα ελληνοαλβανικά σύνορα για μεταφορά και κατοχή βαρύ οπλισμού (καλάζνικοφ, πιστόλια, ξιφολόγχες κλπ.). Ο τύπος της εποχής είχε ασχοληθεί πλήρως με την υπόθεση ενώ ο δημοσιογράφος της Καθημερινής, Σταύρος Τζίμας, στο βιβλίο του που κυκλοφόρησε το 2010 («Στον αστερισμό του εθνικισμού») και που προλογίζει ο Αλέξης Παπαχελάς δηλώνει πως δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο Μπελέρης με τους συνεργούς του ήθελαν να χτυπήσουν στρατιωτικό στόχο. Επίσης μαθαίνουμε ότι ο κ. Μπελέρης είχε σχέσεις με το ΛΑΟΣ του κ. Καρατζαφέρη και την καταδικασμένη για εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή.

Η υπόθεση Μπελέρη, αποτελεί άλλο ένα παράδειγμα, όπως το «Μακεδονικό» ή την περίπτωση της

Ροδόπης κατά τη διάρκεια του Ιουνίου πριν τις εθνικές εκλογές ή τον «υβριδικό πόλεμο» και το «έπος του Έβρου», όπου έχει αντιμετωπιστεί με εθνικιστικό και μισαλλόδοξο τρόπο. Με τη δικαιολογία της όλο και αυξανόμενης απήχησης των ακροδεξιών και φασιστικών κομμάτων και μορφωμάτων, όπου είχαν αντίκρισμα και στις εθνικές εκλογές, η κυβέρνηση νομίζει ότι αποτελεί ανάχωμα όταν χτίζει τον φράχτη στον Έβρο, όταν κάνει συστηματικές επαναπροωθήσεις ή όταν πνίγει και καίει μετανάστες χωρίς ίχνος τύψεων.

Στη μεγαλύτερη καταγεγραμμένη πυρκαγιά της Ευρώπης, στο Ν. Έβρου, η οποία ακόμα έχει ανοιχτά μέτωπα, εντοπίστηκαν συνολικά 20 απανθρακωμένοι μετανάστες. Η είδηση εξαφανίστηκε πλήρως από την ημερήσια ατζέντα από την επόμενη κιόλας μέρα. Η απάθεια κυβερνώντων και δημοσιογράφων είναι ανεπανάληπτη. Παρουσιάστρια της ΕΡΤ δήλωσε «το μόνο ευτύχημα ότι δεν έχουμε θρηνήσει ανθρώπινη ζωή πέρα από τους ταλαίπωρους 18 ανθρώπους». [Η απολογία](#) της είναι ακόμα πιο χυδαία γιατί δεν αντιλαμβάνεται το σφάλμα της. Η δήλωσή της φαντάζει απολύτως λογική γιατί απορρέει από βαθιά ριζωμένη προκατάληψη εναντίον των προσφύγων και των μεταναστών. Δε χρειάζεται τεράστια προπαγανδιστική και ύπουλη γνώση για να περάσεις προκατειλημμένες απόψεις στο κοινό, αρκεί οι παρουσιαστές που κοσμούν τα τηλεοπτικά πάνελ να είναι ημέτεροι ή τουλάχιστον παιδιά αστικής καταγωγής και γαλούχησης, οι οποίοι δεν έχουν καμία επαφή με μειονότητες, περιθωριοποιημένους και ευάλωτους ανθρώπους. Ο Β. Κικίλιας απέδωσε τις ευθύνες στα ίδια τα θύματα καθώς δεν άκουσαν τις προειδοποιήσεις [του 112](#). Αν ωστόσο φεύγαν από το δάσος όπου κρύβονταν, θα έπρεπε να έρθουν αντιμέτωποι με την αστυνομία στην καλύτερη ή με τα φασιστικά πογκρόμ που δρουν ανεξέλεγκτα στην περιοχή. [Η ομάδα «Αινήσιο Δέλτα»](#) αποτελεί μια ένοπλη εθνικιστική και ρατσιστική ομάδα, η οποία δρα υπό της οδηγίες του βουλευτή της Ελληνικής Λύσης, Πάρη Παπαδάκη, και προχωρά σε βιαιοπραγίες εναντίον μεταναστών εδώ και πολλά χρόνια. Την ύπαρξη της ομάδας τη γνωρίζει η πολιτική, στρατιωτική και εκκλησιαστική ελίτ μέχρι τον Πρωθυπουργό και την Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Στην ομάδα αυτή φαίνεται να ήταν ενταγμένος και ο κ. Τότα, Αλβανός μετανάστης, ο οποίος μαζί με άλλους δύο συνεργούς του συνέλαβαν 13 μετανάστες με το αφήγημα ότι ήταν εμπρηστές και δε δίστασαν να δημοσιεύσουν στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης τα αίσχη τους. Παρόμοιο περιστατικό πραγματοποιήθηκε και λίγες μέρες αργότερα, με τον «σερίφη» να δείχνει στη κάμερα τέσσερις μετανάστες αποκαλώντας τους «επενδυτές», ενώ ένας εξ' αυτών μοιάζει να έχει κακοποιηθεί. Είχε βέβαια προηγηθεί η διάδοση ψεύτικων κατηγοριών, ότι υφίσταται «υβριδικός πόλεμος» και ότι οι μετανάστες είναι εμπρηστές ή παρακωλύουν με πέτρες τα ελικόπτερα πυρόσβεσης, καλώντας τους σε πογκρόμ εναντίον τους. Τα 13 θύματα των φασιστοειδών απαλλάχθηκαν από τις κατηγορίες που τους απήγγειλαν για εμπρησμό και στο τέλος της ημέρας μένουν ψέματα, δύο (τόσες μάθαμε) εμετικές πράξεις, ένα ανεξήγητο (μιας και αποδείχθηκε ότι δεν ήταν εμπρηστές) μίσος για αυτούς τους ανθρώπους και ένα μάτσο φασίστες. Το οξύμωρο ήταν πώς ο κ. Τότα, ο οποίος έβγαζε το βίντεο, ήταν και αυτός ένας άνθρωπος, ο οποίος περπάτησε πολλά χιλιόμετρα για ένα καλύτερο μέλλον και που ενδεχομένως να είχε υποστεί αποτρόπαιες πράξεις ρατσισμού. Για να ερμηνεύσουμε τη ρατσιστική του βία, αρκεί να θυμηθούμε ότι ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής του το πέρασε κατά τη διάρκεια μιας στυγνής δικτατορίας, αυτή

του Ενβέρ Χότζα, στην οποία ο εθνικισμός, ο απομονωτισμός και η ξενοφοβία είχαν δηλητηριάσει τις σκέψεις γενεών και γενεών Αλβανών πολιτών, ενώ το υπόλοιπο της ζωής του το πέρασε σε μια χώρα που η κυρίαρχη ιδεολογία επιβραβεύει τον «επιτυχημένο» και περιθωριοποιεί τους υπόλοιπους. Όντας επιτυχημένος επιχειρηματίας απολάμβανε και την κοινωνική αναγνώριση. Δεν διαμορφώνει η εθνικότητα ή υπηκοότητα τον ρατσιστή αλλά οι στρεβλές ιδεολογίες.

Η εικόνα αυτών των απελπισμένων ανθρώπων ως η πεμπτουσία του διαόλου κατασκευάζεται χρόνια τώρα στο βωμό των πολιτικών και οικονομικών συμφερόντων από την κυβέρνηση σε αγαστή συνεργασία με τα κυρίαρχα ΜΜΕ. Η κυρίαρχη ιδεολογία του νεοφιλελευθερισμού, η οποία κατασκευάζει ανθρώπους δυο ταχυτήτων και καλλιεργεί το μίσος προκειμένου να αποποιηθεί ευθύνες έχει ως αποτέλεσμα τις απάνθρωπες πράξεις, τις οποίες αντίκρυσε όλο το πανελλήνιο. Η επένδυση στην ξενοφοβία και τον εθνικισμό που πραγματοποίησε η κυβέρνηση όλα τα τελευταία χρόνια για να επωφεληθεί πολιτικά παράγει φασίστες όπως τον Τότα.